

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școalei de Înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Poveste veselă și... tristă.

Dela Nistru până la Tisa se dădură sfară 'n țară
Să se strângă toți plugarii într'o zi, acum pe vară,
Spre-a alege oameni vrednici peste multele cămeri
Cari să ușureze greul amărățelor poveri
Și să 'ndrume plugăria pe cărări mai ușurele Cluj
Căci de e pământ la oameni, — nu prea e de-ajuns putere.

Și-au venit din văi, din dealuri și din munți dela mioare
Românași cu chica deasă, îmbrăcați de sărbătoare,
Toți cu seceri și cu coase, semnul muncii lor de vară
Oameni să aleagă harnici din cămară la cămară,
Dar nici n'apucă să lase de pe umere sarica
Și... poftim, că Honții naibii vin în mers, cântând cu scripca,
După ei veniau guzganii, frământând în taină spicul
Și jucau după lăută, — nu știau că vin cu dricul, —
Până când să bage seamă Românașii la paradă
Câțiva iuți de piciorușe, bătăind ușor din coadă
Au pătruns iute'n cămară și s'au așezat la ros...
Să-i mai scoți din ascunzișuri? Nu mai era rost de scos,
Ceialalți văzând cu groază cum stau secerea și coasa
S'au întors pe patru labe și... apoi... la sănătoasa.
Iară meșterii de scripcă, bravii noștri Niebelungi
Au văzut că nu-i prea bine „cu trei bani în patru pungi”.

Haralambie Cosaciu.

L A V O T . . .

De patru ani de zile mașina-i în mișcare
Și nu vedem odată acea Unificare,
La care bat nervoase faimoasele partide...
In loc să ni s'arate, ea tot mai mult se
'nchide.

S'a mâniat pe semne pe țară Dumnezeu;
De patru ani de zile noi tot votăm mereu
Și nu știu cum se face, ori mîntea e nă-
tângă,
Ori punem votu'n urnă mereu cu mîna
stângă.
Pățim ca și plugarul ce-aruncă pe ogor
Bogatul grâu din care răsare doar mohor.

Vai urna, urna neagră ca brazda bleste-
mată,
Ce sameni nu răsare dintr'ânsa nici odată,
Și'n tocmai ca sămânța din spinii lui
Cristos,
Când cauți rezultatul, îți iese tot pe dos.

De-aceia subsemnatul cu blestem m'am
legat
Să nu mai arunc votul în urnă nici odată.
Zadarnic bagi întrînsa biletul cu „Frăția”
Din sânul negrei urne răsare „dușmănia”
Sau sameni buletinul cu „dorul de progres”,
La numărât cu starea pe loc tu te-ai ales.

Votezi a bună oară pe Ieronim Stoichița,
Răsare Dinu Popa dacă deschizi lădița,
Și dac'ai pus ștampila pe General Boer
Din urnă cu-a lui stihuri îți iese Lerui-Ler
Votezi pentru Soricu, când colo necuratu
Il schimbă'n fundul urnei cu Nicolae Bratu.
Da, urnele ne poartă surprinse de tot soiul:
Votezi pe Ionescu și iese Tase Boiu,
Ai apărât anume pe vajnicul Togan,
Când colo, la scruntiniu, apare-un șobolan.
Votezi pe Vătășanu, și'n urnă spiridușu
Il șterge și ți-l scrie în locul lui pe Gușu.
Il scrii pe Capablanca și nu mai dai de el,
Căci, când îl scoți din urnă, e Vulcu Aurel,
Votezi pe Nichi Comșa și chiar peste-un
mileniu

Urmașii or să jure că'i Piso Eugeniu.
Votezi pe Popa Bunea, din urnă ca un glont
Cu cismele pe umăr o șterge domnul Honț.
Votezi pe Măcelaru, când colo, bată-l bruma,
Cu litere de-o schioapă citești pe Onu
Fruma.

Și crezi că negrei urne vre-odată o să-i pese

Că ți dă în loc de Dordea pe Moise Stănese?
Cu dânsa nu ești sigur că ce vorbește „ghilt”
Votezi pe doctor Iltu și-ți dă pe Flaviu Vilt.

Să protestăm? Zadarnic! Cui poți să-i
cauți vină
Că sămănarăm grâul și-a răsărit neghină?
N'am sămănat atâtea speranțe răsătoare,
Ca să vedem că astăzi mănâncă cine are?
N'a dat Scarlat pământul la Șelimbăr,
ca iar
Să'l ia'n primire Michel prin Comitetu-
Agrar?

In valuri energia pe-o cale se revarsă,
Și ne trezim de-odată pribegi pe calea
'ntoarsă.

Pornește Consistorul cătră Ierusalim,
Dar mâne pela Preda eu cred c'o să'l găsim.
Când secte subversive năvală dau în sate,
Când valul îndoiei în suflete s'abate,
Pe când bapșismul crește, părinții au
băzdâc,
Și'n loc de-a scoate spinii, se duc la
hagialăc.

Când arde satul, baba la pieptene-i cu
truda.

Doriți mormântul sacru, sau patria lui Iuda?
Dar dacă este vorba de asta, nu știm toți,
Că sunt la noi acasă atâți Iscarioți?
Când lepra jidovească în suflet ni se'nfige,
Lăsăm nădejdea toută pe crucea cu cârlige?
A spus de mult poetul „La noi e putred
mărul”

De ce la Palestina și nu la „Adevărul”?

De-abia am pus la cale o cameră, și pruncii
Ne vor veni în toamnă cu camerele muncii,
Vor mai veni 'ntr'aceia alegeri județene,
Alegeri comunale, alegeri, țin'te, nene,
Să nu crezi că cu asta scăpa-vei de belele:
Comerțul industria cer camere și ele
La vot! și ce-o să iasă din urnele nebune
Nici chiar Nedoviceanu nu poate presupune,
Și doar Lăpădătescu s'alege-așa hai-hui
Cu camerele nouă pentru mașina lui.

Eu unul, dragi prieteni, doresc la ori și
care

Să nu afle 'n alegeri că sfânta acuzare
Iși are procurorii și camerele ei...

*Innoade-și sărăcia Românul, tei-curmei,
Să nu creadă minciuna ce va striga mai
tare,
„La pere laudate să nu iai sacu mare“,
Căci n'am văzut în viață țaran îmbogățit,
Din buletinul care în urnă l-a svârșit.
In munca și în cinstea din vremile bătrâne
E-asigurată pâinea pe ziua ce de mâne,*

*Iar, dacă se îndură de-al rugei noastre foc,
Ne scoate Domnu'n cale și-un picur de
noroc.*

*Și vom vedea că răii si mincinoșii pier,
Cu dragoste frățească vă scrie*

LERUI-LER.

ORIBILUL ASASINAT DIN OCNA SIBIULUI

— Senzațional reportaj criminal —

Un agronom își împușcă șeful. — Un primar îi dă concursul la fapta sanguinară. — Un deputat guvernamental mănâncă din carnea propriului său ministru. — Stupoarea publicului.

Ne surprinde că „anumita presă“ care nu pierde nici o dată ocazia de a da în vileag crimele, cancanurile și adulterțiile, — a trecut cu vederea înspăimântătorul carnagiu săvârșit pe terenul dintre urbea Topârcea și meridianul port de mare Ocna-Sibiului.

Oribila faptă a cutremurat sufletele populației din împrejurimi, iar atitudinea criminalilor și a complicilor lor a scandalizat chiar pe faimosul Hirsch, nemilostivul maister al eșafodajului cânilor vagabonzi din Sibiu și jur.

Este cu atâta mai senzațională chestia, cu cât la oribila crimă au luat parte ca complici două persoane oficiale: Un primar și un deputat guvernamental.

Pana mea, cu slabele-i resurse, deși rivală reporterilor criminali dela «Adivorul», nu poate să nu se încovoie de indignare.

Iată cum s'au petrecut lucrurile:

Deputatul guvernamental I. U. Soricu, ale cărui legături cu redacția «Calicului» sunt în deosebite cunoscute, s'a dus Duminecă la Ocna să-și facă obișnuita dare de seamă asupra activității parlamentare. A ales a-nume Ocna, pentru-că acolo a primit marea majoritate a voturilor cari au fost decisive pentru cucerirea mandatului. (Să știe că bravii Ocneri au dat cântărețului doinelor 81 de voturi din cele 1200 câte aveau).

Cum Soricu este mare prieten al Comitetului Agrar, despre care a afirmat în cameră că judecă cu picioarele, avea ceva de răfuit, acolo pe țărnelul sărat al lacului lui Toköli, și cu șeful suprem al improprietății dl, Constantinescu, zis și cum i-a mai zis cine i-a zis, când i-a zis.

Pe când oratorul își vărsa focul pe dreptatea, ce se face cu improprietărea, citând pe marele vinovat, pe care-l chiamă cum l-a chemat, cin' l-a chemat, când l-a chemat, — o solie din Topârcea veni să raporteze că acela căruia îi zice, cum îi zice, când îi zice, este în apropierea comunei unde binecuvintează cucuruzele după cum a binecuvântat locurile de casă dela Gușterița.

Imediat oratorul și-a întreprins cuvântarea, agronomul Sterică Lepădatu și cu primarul Hudițan au luat armele spre a le prezenta ilustrului personagiu, au luat cu dansii și agenții electorali (șase copii de rasă) și au pornit întru întâmpinarea lui, mai dihai ca la improprietărea dela Hamba.

La hotarul Topârcei stăpânul pădurilor și al câmpurilor de cucuruz, într'o superbă blănă de mistreț își făcu apariția.

Agenții, cu lătrăturile caracteristice, începură salutul, Hudițan căzu în genunchi prezentând arma. Dar cel pe care-l chiamă cum îl chiamă nu-l băgă în seamă, ci trecu superb, mișcând uriașul cap cu dinții de fildeș,

spre a se îndreptă spre agronomul Lepădatu.

Criminalul agronom, prefăcându-se că îi salută, se prosternă înaintea lui. Un pocnet de armă. Un grohot ministru. Un val de sânge. Țipetul agenților. Câte-va mișcări convulsive și ilustrul personagiu închise ochii pe vecie.

— L-ai ucis întreabă Hudițan?

— D-apăi! Și Lepădatu își mângăie satisfăcut țevile puștii. Vestea crimei se lăși ca fulgerul. A fost avizat tata Iliescu la Sibiu, care delegă pe Soricu să facă ancheta.

Acesta, pui de urs de altfel, flămând de mistreț proaspăt, răspunse telegrafic: „Un câne rănit. Porcul două sute chilograme. Slănină de un 'at de mână. Gustat și noi. Apetisant. Pofțiți la pomană“

La pomană deputatul își continuă discursul în felul următor:

— Te felicit, dragă Sterică. În fine ai dat satisfacție Topârceștilor, dar te-ai reabilitat și tu de când cu povestea porcului de de casă! Imi place curajul tău! Șef, neșef, ce-î mistreț să cadă! Așa te vreau. Așa vreau pe toți prietenii.

Și, în cântecele lăutarilor, au mâncat din carnea victimei, în vreme ce Țiglaru privea languros spre doi ochi ca două stele, iar Manuilă redactă cererea de dare în judecată a corespondentului care l-a calomniat.

Cu trenul de 10 trimisul nostru special s'a întors la Sibiu, spre a informa pe cetitorii „Calicului” despre oribila crimă a agronomului dela Ocna, și spre a demasca lumea pe infamul complice.

Chestia se va desbata de altfel la apropiata ședința a lizei națunilor. O țară în care nici porcii nu sunt în siguranță, ce garanție poate oferi păduchilor ji-

dovești, cari năpădesc din Ucraina și Galiția? Ce siguranță pot avea sticleții ungurești, când porcul este ucis de agronom, iar deputații guvernamentali nu au un cuvânt de protestare?

Cum va eși dl Duca din încurcătură vom vedea.

Irimie Trăsnitu
reporter de fapte criminale al
Calicului.

Dela alegeri

— De unde vii Nicolae cu mâna legată?

— Ia fusei la alegerile de Marți dela prefectura și a fost cam înghesuială între alegători pe sub poartă și prin curte.

Cine m'aude...

Cine m'aude cântând
Nu crede că sunt flamând
Și nu-l doare inima,
Că nu mai am ce mânca.

Fost-a fost, când am avut.

Dar vinul mi-o prea plăcut
Și crâjmarul draci să-l ia
Mi-a dus toată averea.

Nu știi Doamne cum aș vrea
Să vând cuiva foamea mea,
Că eu am dus-o destul
Și-aș mai vrea să fiu satul.

Nu-i prea rău nici nemâncat
Dacă gâtul nu-i uscat,
Da-mi Doamne să mînc puțin
Și nu fiu sgârțit la vin.

Știri telegrafice

Agencia: Tepeș
duse în cărcă de „Caliculi”

Pui-Ohaba de piatră: Cu ocazia alegerilor pentru Cămara Agricolă Petrică Călătorul s'a aflat într'o co tinuă activitate. Umblă din comună în co ună cu un „Demigean” plin de duch luminațor din cari dă cui crede că va putea lumina mintea bietului țărăan. Nu este oare un abuz de cuviință când ascultă unul sau doi oameni să le spui fraze sterile? Credem că da, dle Călător! Și să nu uitați că Cetățeni omâni vă cam cunosc aptele D voastră, așa că atunci când vă ve-ți, deabica în mijlocul lor și dacă doriți să vi-se dea ascultare să luați hiane fructoase și masca amabilități și a sincerității a a că dacă se vor cerne discursuri e dvoastre, să nu e alegem ca până aci, cu multă „pleavă” și puțină grăunțe”.

Pui La Oficiul Postal din lo: s'a înciripat o boală care indispune adese-ori Onoratul public. Această boală o putem numi cu drept cuvânt „Cecitate sufletească”, și n ar strica da a Onor... oficiu Postal ar consulta un specialist pentru curarea acestei cecități mollpsitoare, căci astfel o să sufere multe decepții mai târziu.

Cliciova. „Tot bătătu-i fruncea” zice o vorbă veche. Au dovedit-o și preoții de aici R. Popovici și I. Nicolaevici cari sar uat la păruială în toată regula. Încât au intervenit țărani ca să-i despartă. Ei au voit să aplicoare de care mai bine evanghelia.

Avrig Sași cu români răscala cea mai bună înțelegere. Merg rână acolo de se și încuscresc. In zilele viitoare vom avea nunta dlul profeso Băț cu dș ara Wadez. Nu va fi domul care a voit să pună bani dela o petrecere în buzunar, ca să aibă de cheltuiat.

Sibiu. La Weidun se va face în zilele acestea un parastas în onoarea eroilor căzuți în 25 Aug. 925 în ofensiva dela... Prefec-tură.

Cucoana Gurădulce.

Câț, că voi nu vă palmu-
iți cotocii:

Vai de bărbatul fără cap,
dar mai vai de bărbatul,
eare'și poartă capul pe u-
merii nevastei! Câț!

Fără cap umblă mulți băr-
bați pe acest pământ, dar
cel puțin umblă de capul
lor. Aceștia's flăcaii, alias
bicherii, sau vaduvii. Băr-
batul însă, care'și poartă
capul pe umerii nevastei,
acela nu mai e stăpân pres-
te picioarele sale, ci umblă
pe gândul nevastei. Câț!

Sunt o gramadă de băr-
bați, și la noi Românii, cei
mai mulți din societatea a-
șanumita culta, care nunu-
mai în afaceri casnice, ci
chiar în afacerile lor publice,
cugetă cu capul nevastei, și
tremură ca calul de cămila,
când în fața nevastei lor, își
iartă vre-o părere oricât de
modestă. Câț!

Neamțul numește pe a-
cești bărbați: Pantoffelhel-
den. Calicul le zice «Tapa-

laga lui Isaia dântuește» și
«catări matrimoniale». Câț!

Sunt multe tapalăgi de-ale
lui Isaia dântuește, sau ca-
tări matrimoniale, dar tapu-
lagă, sau catâr, ca coconul
Sfeclescu, nu află în șapte
țări. Câț!

Coconul Sfeclescu se cul-
că cându-i poruncește cu-
coana Sfecla, se scoală din
pat la porunca ei, se îm-
bracă, mănâncă, pleacă de
acasă, și se întoarce la po-
runca, cu un cuvânt, el nu-
mai la porunca nevastei e
stăpân pe voia și faptele
sale. Așa la învățat popa la
cununie zicându-i: Bărbatul
să fie cap nevastei, care va
să zică, să-și poarte capul
pe umerii nevastei. Câț.

Zilele trecute s'a întâm-
plat, ca coconul Sfeclescu
întâlnindu-se cu un vechiu
prieteni al său, la atras cu
sila în Restaurantul Panchie-
vicz, și la ținut acolo până
târziu după oara legală a
codicelui cocoanei Sfecla.

Inzadar se încerca coco-
nul Sfeclescu să scape de
vechiul său prieten și să
meargă acasă, dar n'a reușit.
„Stai mă cu mine, — ia zis
prieteniul — că de 20 de
ani nu te-am mai văzut și
fața de nevasta-ta, care nu
știe unde ești, primesc eu
toată răspunderea, merg cu
tine acasă. și iau toată vina
asupra mea. Cel puțin fac
c'o cale și cunoștința cu
nevastata». Câț!

Cu greu, dar dedat la
sila, coconul Sfeclescu, care
la 8 ore trebuia să se aple-
pe porunca acasă, a rămas
cu prietenul sau până la 11
ore din noapte în cârciumă.
Câț!

Cocoana Sfecla, îndată ce
orologiul a bătut 8 și un
sfert, a început a turba și
a face planuri de răsbunare
contra bărbatului nerespec-
tător al ordinii casnice. Ca
un bălaur calcat pe coada
alerga dintr'o odae într'alta.
Aci deschidea ușa, aci fe-
reastra și asculta să audă
pasul cunoscut al coconului
Sfeclescu. Și până la care
grad a ajuns turbarea co-
coanei Sfecla dela 8 și un
pătrar până la 11 ore, ori-
cine își poate ușor închipui.

La 11 ore, cine vine? —
coconul Sfeclescu însoțit de
prieteniul său, care luase
toată responsabilitatea în-
târzierii asupra sa. Prietenul
mergea înainte, coconul Sfe-
clescu cu urechile plecate
după el. Abia a intrat însă
prieteniul în tinda puțin lu-
minată, sau în antișambrul
locuirii coconului Sfeclescu
și de-odată s'a pomenit, ca
din senin, cu două palmi,
una în dreapta, cealaltă în
stânga. Ba nu destul cu a-
tâta, două mâni, laolaltă cu
zece degete, i s'au incurcat
cu iuțea fulgerului în păr,
și a scăpat numai după că-

teva scuturături energice, și după ce cocoana Sfecla s'a convins că și-a încurcat ghiarele într'un păr mult mai des, decât îl cunoștea la bărbatu-so. Căț!

Atunci vechiul prieten, venindu-și în fire și convins, că aci nu mai poate fi vorba de glumă, a zis către coconul Sfeclescu: Mi-a părut bine prietene, că am fă-

cut cunoștința și cu amabila ta nevastă, acum te las cu Dumnezeu — seara bună.

Prietenul s'a dus dar, în locul lui Dumnezeu, coconul Sfeclescu a rămas cu dracul, cu fălcile umilate și fără fir de păr, pe unde ghiarele coconei Sfecla și-au continuat activitatea lor!

Mițuluc!

cuchinat prin licitația liberă a resturilor de pâine și de zamă, pentru suma de 20 Lei.

N'o poate

— Trasnite-ar sfântu bărbate, mai lasă beutura că ai să-ți bei casă, masa, dobitoace tot.

— Nu te teme Marie că pe tine nu te-oi putea înghiți.

S'o lasă pe aia

— Uite ăștia întreabă parinte cum mai stăm cu consumul?

— Lasă-i fiule, spunele mai bine că lor le-ar trebui un maslu sau o feștanie.

Dela sărbările din Bungard

Pentru marile sărbări desfășurate în Bungard, Cucul a dat tonul cu diapazonul familiar înaintea notarului

Mandocea.

Cucul binevoitor și voitor de bine la aceste sărbări de toamnă a cântat cu patos, fermecând Bungardul.

Epilogul sărbătorilor a

Din filosofia lui Amnar

Porcul crede că tot ce este pe pământ e de mâncat, deaceia porcul se numără între dobitoacele fericite.

Prin ciocul ei pornit spre ceartă, a pierit gâlța totdeauna.

Mucenic devine omul prin soacră-sa.

Mulți propagă prin aur lepădarea de aur.

Când te pișcă musca, prevestește ploaie, când te bătăie soacra e semn de furtună. Nevasta în acest caz e vântul, care aduce norii. E și vânt care-i împrăștie.

N'o vrea nimeni

— Mor domnule doftor, ori mai trăesc?

— De trait nu mai trăești, iar de murit încă nu mori, ca nici alui de sus nu o să-i trebuiești.

BCU Cluj / Central University Lib

Calicul la Pui.

Un document interesant

Amicul nostru Mitica, supranumit Don-Juanul Puiului, e un băiat tare de treaba, draguț frumușel, și însuflețit, într'un cuvânt are toate calitățile pentru a fi un om de lume nouă. — Nu bea, cântă Dumineca în strană, bea 5 sticle de apă minerală Elöpataki la zi, sportman desăvârșit în cugle etc.

Are însă și un defect, de care vrea cu orice preț să se lepede. Acesta e fumatul. Buruiiana dracului însă e dulce și trebuie să ai o mare doză de voință ca să te abții dela plăcerea pe care ea ți-o procură pe prețul la un sfert din leafa, plus sănătatea.

Pentru a se desbăra de această meteahnă, a redac-

tat următoarea obligație scrisă de el în fața martorilor. Intr'un cuvânt un act legal de-o mare însemnătate a cărui copie fidelă o dam mai jos.

Eu subsemnatul... (plus numele de familie) am decretat a observa și a mă conforma întru toate mai jos scriselor:

«Făcând o tristă și lungă experiență am constatat că aceia iarbă uscată care se numește tutun sau buruiiana dracului, monopolizată de Stat, strică sănătății și-mi ia toate sursele de-a ajunge în Rai (unde sunt decis să plec în vilegiatură în luna lui Februar).

De aceia sunt hotărât ca începând cu ziua de azi în gura mea să nu mai las

circulație liberă acestei buruieni. In caz că nu voi respecta această hotărâre, găștele să mă muște de picioare când voi merge pe drum, iar acela de care cere popa să-și lepede nașa finul la botez, să-mi taie ochiurile de găină, asupra cărora renumitul «Kukizol» n'a avut nici o influență. Martorii în fața cărora am făcut această obligație, au datorința morală și materială de-a mă face să o respect, la caz contrar să aibă aceeași soartă pe care mi-au dorit-o și mie în caz de nerespectare, iar dacă nu vor dispune de bataturi, să le crească și lor până vor ajunge la aceeași mărime ca ale mele.

Pentru ca această hârțoagă să prezinte mai multă chezașie am ajustat-o cu timbru de ajutor și am subscris-o subsemnatul și martorii Steflică-Paulica dascăl de de dascălie, viligiaturist, cuglist, ramșlist, și dl Tihică Bocanicsovics «practicant de hamal, al vieții intelectuale» (respective de protacăr) pescuitor cu renume mondial de peștii din familia «batraceilor» (brotați și racănei) și al treilea membru al triumviratului al III-lea din istorie pe care-l formează împreună cu mai sus numiții și jos subscrișii. (Iscăliturile toate indescifrabile).

Snoave.

La un magazin de muzică.

Vânzătorul: (cătră client). Doriți un gramafon? Avem cele mai noi sisteme.

Clientul: Multumesc, n'am nevoie, fiindcă sunt însurat. Dă-mi mai bine un marș funebru.

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar“).

În vederea sezonului școlar e complet asortată cu toate cărțile școlare pentru clasele primare și secundare. :-

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii inv. la comanda mai mari, — primesc rabat.

Depozit de engros pentru domnii comercianți cu reduceri însemnate. :-

Liniale, bureți, sugativă, tampoane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

Când veniți în Sibiu, înainte de a cumpăra articole pentru școală și cărțile necesare, dați pe la

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**